

בעזהש"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

פינחס

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

מהדורה זו הוקדשה לע"נ הצדיק מעג'ור הרה"ק הצדיק המקובל
בנש"ק מורי יצחק בן הרב הצדיק ר' יצחק גברא זצוק"ל
נלב"ע כ"א תמוז התש"י

ת.נ.צ.ב.ה

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:30

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת פינחס תשפ"ד

להעניש את עצמך על מפשותם של
אחרים...

ושאלתי אותם: נתאר לעצמנו, שיש
לכל אחד שלט שעל ידו הוא שולט על
מצב הרוח, יש לו שני מצבים מצב
שמח ומצב עצוב ואיך שלחצת עליו
בבוקר, כך יושפע כל היום הבא מזה,
האם היית מסכים למסור את הלחיצה
על השלט הזה לאדם זר, אדם שאתה
לא מכיר אותו, כדי שהוא יחליט
בשבילך אם היום תהיה שמח או
עצוב???

התשובה: ודאי שלא, למה שאתן לו
להחליט על מצב הרוח שלי.

יפה מאוד!!! אם כך, למה כאשר
מישהו אומר לך מילה שלא במקום,
אתה נכנס לדיכוי... לא רוצה לאכול,
לא רוצה לשתות, ואין לך כח לכל
העולם המעצבן הזה, רגע, רגע, אם
אתה מתעצבן אחרי המשפטים שאותו

מועמד לבחיר[ו]ת מזרנים!!!

"פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי" [כ"ה י']

רש"י במקום מביא שהסיבה שהכתוב
יחסו אחר אהרן בגלל שהיו מבזים
אותו והיו מזכירים לו את אבי אמו
שפיטם עגלים לעבודה זרה.

הם טענו שהכעס שהיה לו זה מהגנים
של הסבא שהיה קשור לעבודה זרה
וכידוע שכל הכועס כאילו עובד עבודה
זרה, ולכן התורה יחסה אותו אחר
אהרן ללמדך שהכעס הזה מגיע
ממקום חיובי והוא לא קשור לעבודה
זרה אלא להשכנת שלום בין עם
ישראל לבורא עולם.

השבוע, באחת ההרצאות שמסרתי על
נושא הכעס, הדגשתי עד כמה הכעס
מזיק לנו, ולא טוב לבריאות שלנו, וכמו
שהעולם אומר שלכעוס פירושו

תשמע, תוך כמה שעות מרגע הפרסום, עשרות בעצם מאות טלפונים שלא פסקו לרגע, וכולם שואלים על מזרנים... ברגע הראשון, התעצבנתי וחשבתי לעצמי, מה עכשיו?! אולי אכבה את הטלפון? אולי אני יחליף מספר??? ואז עלה לי רעיון, שאני אקח מכולם הזמנה, וארשום מה שהם רוצים, ונראה איך אני מתקדם עם זה, אחרי כמה ימים שהטלפונים שלא פסקו, כשאני רושם את כולם, הגעתי ל 1,400 מזרנים...

התקשרתי למפעל מזרנים ואמרתי להם שאני רוצה להזמין כמות גדולה של מזרנים, הם שמעו את הכמות ועשו לי מחיר רצפה...

וכך התחילה המכירה הראשונה, הפרסום שהמועמד המתחרה שלי עשה, זה היה יותר מידי טוב... והמשיכו להתקשר אלי, ופשוט ניצלתי את ההזדמנות שבאה לידי וכך פתחתי עסק שעם הזמן הלך וגדל.

ואם אתה שואל אותי היום: אם היה לי בכיוון למכור רהיטים? ממש לא!!! מה שעשיתי, זה שניצלתי את הקונטרה של היריב לטובתי.

אדם אמר לך, אתה בעצם נותן לו את השלטת שישלוט על מצב הרוח שלך, תשחרר... צא מזה, תיקח את המילים שהוא אמר, תשים בפח השכונתי ותשכח מזה, אל תיתן לזה להיכנס לך לחיים, וכל שכן לגרום לך לעצבים, מי שחי בצורה כזו, גורם טובה לו ולמשפחתו, ובהמשך הוא יבין כמה רווח הוא קיבל מזה.

סיפר הרב אלקריף: על מכר שהלך לקנייה בחנות רהיטים גדולה, שמגיעים לשם קונים מכל הארץ, ותוך כדי שהוא יושב עם המנהל של חנות הרהיטים, הוא שאל אותו: תגיד, איך הגעת לחנות עם כאלה מימדים, אבא שלך גם מכר רהיטים???

המנהל ענה לו: תשמע, זה סיפור מדהים, אני בכלל לא הייתי בכיוון למכור רהיטים, אז איך הגעת לכל זה?? תשמע סיפור: לפני שנים, הייתי מועמד לבחירות, וזה שהתחרה מולי רצה לעצבן אותי ולהדליק אותי, הוא פירסם את הטלפון האישי שלי בכל מדיה אפשרית, וכתב "למכירה מזרנים במחיר מיוחד..."

מזל טוב!!! כפרת עוונות!!!

סיפר הרב דיאמנט שליט"א סיפור ששמע מזוג הורים: במוצאי שבת, הם התיישבו לסעודה רביעית, "מלוח מלכה" מה שמכונה "סעודתא דדוד מלכא משיחא".

למה זה נקרא הסעודה של דוד המלך? שמעתי מרב "מושב בטחה" הרב ניסים יצחק שליט"א, שהביא בשם אחד הקדמונים, שדוד המלך ידע שזמן הפטירה שלו בשבת, הוא ניסה שזה יהיה ביום ראשון, אמר לו הקב"ה: כבר הגיע זמן מלכות שלמה בנך ואין מלכות נוגעת בחברתה כמלוא נימה, וכשביקש, שהוא רוצה למות ביום שישי, אמר לו בורא עולם: טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לי, ולכן זמן הפטירה שלו נשאר בשבת.

אבל תאריך מדויק הוא לא קיבל, ולכן כל שבת שהיתה עוברת והוא היה נשאר חי, הוא היה עורך מסיבת הודיה, ולכן קוראים לסעודה רביעית

באומנות לחימה, לומדים להשתמש בכוח של היריב, אותו דבר כאן, הוא השתמש עם הפרסום של היריב לטובתו, ומזה הוא הלך, גדל והצליח.

וכאן אני רוצה להוסיף לקוראי "מקשיבים" פרט חשוב, אם אתם שואלים אותי מה היה פה, איך אני רואה את הסיפור הזה? התשובה היא: שהוא לא הלך ונלחם, הוא החליט לוותר, ובורא עולם אמר לו: אם אתה מוותר, אני כבר אתן לך מהויתור הזה פרנסה לדורי דורות...

אם מישהו אמר לך מילה לא במקום, אם מישהו חסם לך את עמדת הטעינה... ואתה במקום "להרים" אותו... למען ישמעו וייראו, במקום לחנך אותו, אתה בחרת לוותר, באותו רגע אתה מוריד עליך שפע עצום מבורא עולם, הוא שתק על הטלפונים, וקיבל חנות רהיטים מצליחה.

והוא ואשתו החליקו את זה...
והתיישבו לאכול כאילו לא קרה כלום.

לאחר כמה דקות, הם דברו ביניהם,
שנתאר לעצמנו שזה היה קורה לאחד
מהילדים, שהוא היה הולך למטבח
להביא משהו והיה נתקל בעגלת התה
והופך אותה... האם גם אז היינו מגנים
עליו?? או שאז היינו מכסחים אותו...
ואומרים לו עד כמה יש לו ידי
מרגרינה, והיינו מסבירים לו כמה
שהוא לא זהיר, ומוציאים לו את כל
ההיסטוריה של שבירת הכוסות שהוא
שבר בחמש שנים האחרונות...
בקיצור, הוא היה יוצא בשן ועין.

אמר לי הבעל: השאלה ששאלנו את
עצמנו: למה?? למה אם זה קורה
לאחד מאיתנו אנחנו מעבירים וסולחים
לעצמנו, כי בסך הכל אנחנו בני אדם,
וזה יכול לקרות לכל אחד.

ואם זה קורה לילדים, וואי, וואי אנחנו
שולפים קלציניקוב ומעמידים אותם
במטווח ☺.

ומי שחושב שהילדים לא מבינים,
חייתי ממליץ לו באופן אישי להתעורר
ויפה שעה אחת קודם.

של מוצאי שבת, סעודה של דוד
המלך, וכידוע, שמי שמקפיד על
סעודה רביעית מביא רפואה לעצמו,
ובמיוחד שיש עצם שממנה קמים
בתחיית המתים והיא מקבלת חיות רק
מסעודה רביעית.

ונחזור לסיפורנו, הבעל והאשה ישבו
לסעודה רביעית, וכיון שהם משפחה
ברוכת ילדים בלע"ר, הם שמים את
כל הצלחות והכלים שהשתמשו בהם
בשבת בעגלת תה ובמוצאי שבת
שוטפים הכל.

האמא הלכה להביא משהו מהמטבח,
ובלי לשים לב נתפס לה הבגד בעגלת
התה, היא הפכה את העגלה עם כל
הכלים שנשברו בקול רעש גדול... כל
המטבח התמלא בשברי כלים, בקיצור,
צריך לעשות קניה חדשה של כלים
לשבת, נזק של כמה מאות שקלים,
מחיר התחלתי!!! הבעל היה איש טוב,
והוא הבין שזה לא המקום לצעוק...
והוא ידע שזה גם לא יעזור ☺ אמר
לאשתו: מזל טוב!!! מזל טוב!!! כפרת
עוונות!!! לא נורא, לא קרה כלום, הכל
טוב, העיקר שלא קרה לך כלום.

להתחרט וברח יותר מהר, וכשהוא ראה שהעני רץ מהר, הוא הגביר את מהירות הריצה שלו עוד יותר עד שהגיע אליו ואמר לו: תשמע, הבגד שהבאתי לך הוא ממש יקר, ורציתי לומר לך שלא תמכור את זה בזול, כיון שיש שם חוטי זהב...

השופט שמע את הסיפור ואמר לו: נו, אתה מאמין למה שמספרים???

ענה לו הסנגור: מאמין או לא מאמין זה נושא אחד, מה שבטוח שעלי ועליך לא מספרים כאלו סיפורים.

והיינו, שיש כאלה שבכלל לא יספרו עליהם כאלו סיפורים... כיון שאנשים יבינו שמדובר במתיחה.

את הסיפור הבא הביא אבי מורי שליט"א, בשם ר' יעקב גלינסקי זצ"ל, סיפור זה נותן לנו הצצה לאיזה מושגים של יראת שמיים הגיעו בנובהרדוק, וכך סיפר הרב גלינסקי זצ"ל, שתרשו לי להוסיף, שמי שלא שמע וראה אותו דורש, לא ראה דרשן מימיו, באיזה מתק שפתיים הוא היה מדבר, זה היה

אם אדם בא לילדים שלו בדרישות שמעצמו הוא לא דורש, אז זה יוצר נזק בכל נושא החינוך.

כלב מעלף!!!

מסופר: על ה"חפץ חיים" שעמד לדין בעלילת שווא, ולמשפט שלו הגיע סנגור, לפני תחילת המשפט, הסנגור אמר: אני רוצה לספר לכם מי עומד פה על דוכן הנאשמים, שתבינו עם מי יש לכם עסק.

מספרים עליו [על החפץ חיים] שבאחד הימים, הגיע אליו עני לבקש צדקה והוא לא מצא כסף כדי לתת לו, אז הוא נתן לו איזה בגד שהיה נראה פשוט, ואחרי שהרבנית שמעה שהוא הביא לו את הבגד הזה, היא אמרה לו: זה בכלל בגד לא פשוט, זהו בגד מאוד יקר, יש שם חוטי זהב.

מיד קם ה"חפץ חיים" ורץ אחרי העני מהר, אותו עני היה בטוח שהוא רוצה

ממש מראה שלא יוצא לי מהראש,
איזו עוצמה היתה בו.

טוב, אז למה התעלפת???

אסביר לכם, כשהכלב הגיע לנשוך אותי, ראיתי את העיניים שלו, ראיתי באיזו שמחה הוא הגיע, באיזה אורות הוא הגיע, ולמה???. כדי לקיים את רצון ה'.

הוא סיפר: על ר' דוד בודניק שהיה מהגדולים בנובהרדוק, יום אחד הוא הלך כשכולו שקוע בהיות אביו ורבא... שקוע בלימוד התורה, וכל כולו מדושן עונג, הגוף שלו פה, והראש שלו אי שם בין ארץ ושמיים.

מיד אמרתי לעצמי, הלוואי והיה לי חצי מזה, מהאורות בעיניים, מהשמחה שהיתה לכלב כאשר הוא בא לקיים את השליחות שלו, הלוואי שהיתה לי עשירית מהשמחה שלו באותם רגעים שהוא בא אלי, ומהמחשבה הזו, למה אני לא עובד את ה' בצורה הזו, מזה התעלפתי...

ולפתע, חמור, אה שליחה, כלב גדול שעט לעברו במהירות של 112 ק"מ לשעה 😊 וקפץ עליו משל היה "דוגל" ונשך אותו עד זוב דם, כמובן שמיד הגיעו להפריד בין הניצים, ותוך כדי מגלים שר' דוד בודניק התעלף, מיד העירו אותו ושאלו אותו: איך יתכן שהוא התעלף מכלב???. בנובהרדוק מתעלפים מכלב???

אלו היו אנשים שמכל דבר, בכל דבר הם ראו איך לקשר את זה לעבודת ה', כדי לעבוד את ה' בצורה יותר טובה, אלו אנשים שגם כאשר כלב אימתני נועץ בהם את שיניו, באותם רגעים קשים, הם לא מאבדים את שלוות הנפש ויש להם זמן לחשוב למה אני לא עובד את ה' בכזו עוצמה.

ענה להם ר' דוד: לא היה פה בכלל כלב, וכי הכלב נושך?! ממש לא!!! בורא עולם גזר עלי שאקבל נשיכה, והכלב היה רק שליח לקיים את רצון ה', אילו לא היה מגיע לי לקבל נשיכה אז גם כלב שלא אכל יומיים, לא היה נושך אותי.

עלינו, אולי לא היו מספרים את הסיפורים האלה, אבל אני חושב שכן

אלה הדברים שיעזרו לנו אחרי 120 ומי שחכם לא מחכה שאחרי 120 יעשו לעילוי נשמתו, מי שחכם דואג לעצמו היום, וכידוע ש"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, ומי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת...

למי מגיע צל"ש למשרת או
למאבטח???

"פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן"
[כ"ה י"א]

שאל אבי מורי שליט"א: מה העניין שהפסוק מייחס את פנחס עד אהרון הכהן, והרי על ידי כך שאמרת שהוא בן של אלעזר, כולם כבר יודעים שהוא הנכד של אהרון הכהן, ומה העניין להדגיש את זה???

שאלה שניה: לשם מה התורה מדגישה לנו על פנחס שהוא קם מתוך העדה???

אנחנו יכולים לקחת מפה משהו אלינו ליום יום, ולקחת מהיום יום לרוחניות, לא חייב להשאיר את היום יום שלנו בגשמיות, אפשר ומותר לחשוב ולקחת דוגמאות קצת לחיי הרוח, קצת לחשוב על איך אני דואג לעצמי לאחרי 120, כדי שיהיה לי עם מה לבוא, שלא אבוא בידיים ריקות וישאלו אותי: עם מה באת?? ואענה להם: עם טסלה מודל S... כיון שהם לא יבינו מה אני רוצה, זו לא השפה שם.

מה לעשות, הדברים האלה נשארים פה ולא עוזרים לנו בעולם האמת, מה בן יעזור לנו???

שיעורי תורה.

קיום מצוות.

גמילות חסדים.

הפצת מקשיבים.

זיכוי הרבים.

ועוד היד נטויה.

והצילו העדה", ואף על פי כן הוא התגבר ביתר עוז וביתר שאת.

כשאדם עושה מעשה לכבוד בורא עולם, והוא לא רגיל בזה, אין ספק שהוא יקבל שכר הרבה יותר ממי שזה בא לו בקטנה...

ה"בן איש חי" מספר: על מלך שהלך עם אחד ממשרתיו לציד, ובאמצע הדרך התנפל עליו שודד, והמשרת שהיה אתו נלחם בשודד עד שהכניע אותו, כשחזרו לארמון המלוכה, המלך עשה לו מסיבה גדולה וכיבד אותו, ועשו לו זרירת... בקיצור, הוא קיבל כבוד מלכים, עוד שניה והיו מורחים לו חינה על היד 😊.

והנה, הגיע אל המלך אחד המאכזבים האישיים שלו ושאל אותו: כבוד המלך, למה לפני חודש כשהצלתי את המלך ממוות בטוח, המלך לא עשה לי אפילו חצי מסיבה כזו, מה זה איפה ואיפה???

ענה לו המלך: אתה, התפקיד שלך זה לאכזב את המלך, ולכן כשמגיע

והביא את תירוצו של ה"בן איש חי" זיע"א: שהתורה רוצה לומר לנו: הלו!!! שימו לב!!! פנחס הוא לא הגיע מהאולימפיאדה... ואבא שלו לא אלוף העולם בהרמת משקולות, וסבא שלו לא מנהל מכון כושר, ממש לא!!!

הוא בנשי"ק [בנם של קדושים] במלוא מובן המילה, וגם האבא שלו וגם הסבא שלו אנשים גדולים, ולכן התורה מתפעלת מהמעשה שלו הרבה יותר מכל אדם אחר שהיה עושה את זה, כיון שאפילו שהוא לא בא מבית שבדקים את מצב השרירים, ככל זאת הוא תפס את הרומח והרים איתו את שניהם ויצא מחויץ לאוהל, והוא לא חשב אם יש לו כח או לא, אלא מה שהוא ראה לנגד עיניו: האם צריך לעשות את זה או לא? וברגע שהוא הבין שזה הדבר הנכון לעשות, אז הוא עשה את זה מבלי לחשוב פעמיים.

ולפי זה מובן, למה התורה מדגישה לנו שהוא קם מתוך העדה, כמו שאמרנו, הוא לא בא ממכון כושר, הוא בא מ"העדה" מהסנהדרין שנקראים עדה, כמו שכתוב: "ושפטו העדה,

נחת רוח לבורא עולם!!! ולכן בדין הוא שיטול שכרו.

ולפי זה אפשר לתרץ את השאלה: למה פנחס קיבל את השכר שלו פה בעולם הזה, הרי יש כלל שלא משלמים בעולם הזה על מצוות????

ולפי מזה שאמרנו, שפנחס לקח סיכון על החיים שלו, אז על המצווה עצמה לא מקבלים שכר פה בעולם הזה, אבל על תוספת הסיכון, על הקושי, על זה מקבלים שכר פה בעולם הזה.

חדשות רק מלמעלה!!!

"אִישׁ עַל הָעֵדָה" ... "אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֵיהֶם" [כ"ז ט"ז י"ז]

מנהיג אמיתי זה מנהיג שיוצא לפני העם, הוא לא נמשך אחרי מה שהעם אומר.

יש כאלה מנהיגים שמנווטים את עצמם לפי החדשות, לפי מה שאומרים

מקרה כזה, אני מחזיק אותך בשביל שתבוא ותהיה שם, ואת המשכורת שלך אתה כבר מקבל כל חודש, ולכן לא עשינו לך כזה טררר...

אבל המשרת, הוא לא בנוי למלחמות, וכשהוא רב עם אותו שודד, הוא יכל למות פעמיים... ואף על פי כן, הוא לא ויתר וסיכן את עצמו בשביל להציל אותי, ולכן מגיע לו צל"ש.

אומר ה"בן איש חי": אם פנחס היה מגיע ממשפחה של לוחמים... ומיד מוריד אותם... זה היה נורמטיבי ולא היו עושים מזה כזה עניין, אבל פנחס מגיע מבית המדרש ונלחם, כיון שהוא רוצה להציל את המלך... זה כבר שווה כפול ומכופל.

ולפי זה מובן, מדוע רש"י אומר: בדין הוא שיטול שכרו, כיון שהוא לא רגיל בזה, ובשבילו זה היה גם סיכון, שהרי הגמרא אומרת שכלפי זמרי לפנחס היה דין רודף, ואם זמרי היה הורג אותנו, הוא לא היה נענש על זה, כיון שהבא להורגך השכם להורגו, ואם כן, הוא סיכן את עצמו, והכל כדי לעשות

ערבי - פעם זה חמאם.

ופעם זה החותי"ם.

ופעם זה חיזבאללה או איראן, כאילו אנחנו תלויים רק בידיהם, וכל פעם זה מקפיץ אותנו מחדש, שכחנו שמי שמנהל את העולם, זה אך ורק בורא עולם.

פעם היה ויכוח בין שני 'פוסקים' גדולים... בין עיתון "יתד נאמן" לעיתון "המודיע", והם התווכחו: האם מותר להוציא עיתון כחול המועד או לא?

"יתד נאמן" אמר שאסור, ו"המודיע" אמר שמותר, רק צריך להשאיר קטע חלק, ולכתוב בתוכו מלפני קדושת המועד.

"יתד נאמן", שאסר, הביא ראייה לדבריו, שמרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל ביקש בביתו לא להכניס עיתון במשך החג, לכאורה, יש פה ראייה מפורשת.

הלך "המודיע" לברר אצל ר' שלמה זלמן אויערבאך האם זה נכון? כן! ענה הגרש"ז.

בעיתון, משה רבנו דואג להביא איש שינהיג את העדה ולא שהעדה תנהיג אותו.

סיפר ר' חזקיהו מישקובסקי שליט"א, מה שאמר לו הגאון רבי ישראל אליהו ויינטרוב זצ"ל, מספיק חמש דקות של קריאה בעיתון, או שמיעת קווי "נייעם" [חדשות] לאבד את כל יסודות האמונה שאדם רכש.

הלו!!! הלו!!! לא הגזמנו???

התשובה היא שלא, כיון שמי שקורא עיתון, נראה לו שכל המצב של עם ישראל בארץ ישראל תלוי בשלושה אנשים - ביהודי, בגוי, ובערבי. [זה נשמע כמו התחלה של בדיחה והאמת שזו לא רק התחלה אלא זו הבדיחה בעצמה.]

יהודי - זה ראש הממשלה.

גוי - זה נשיא ארה"ב שאנחנו מתפללים שלא ישבח אותנו 😊 בגיל כזה אתם יודעים זה קורה מידי פעם, לא נעים.

נוסע, אבל להיכנס לזה זה גורם לך לעצבים ולכעס, למה השר הזה עשה כך ולמה פלוני אמר כך, ומילא, אם היית יכול לשנות משהו, אני מבין, אבל סתם לקרוא את זה ולהתעצבן, זה לא תורם כלום.

אדם אחד אמר לי: רגע, אבל אם לא תהיה מעודכן און ליין, איך תדע מה קורה בארץ???

אז זהו, שתמיד מה שצריך לשמוע שומעים גם בלי להיות מחובר 24/7 לאוזניות ולרדיו, אנחנו יודעים שעם ישראל נמצא במלחמה וצריך ישועות גדולות, וכל עם ישראל צריכים את הזכויות של לימוד התורה שלנו הרבה יותר מתמיד.

ולכן אנחנו כן צריכים להרבות בלימוד התורה ולא להתעסק בדברים שמסיחין את הראש... וזה הדבר שיכול לשנות את כל תוצאות המלחמה לטובה, כשיש סייעתא דשמיא.

"המודיע" שאל - למה? הרב אוחז שאסור להוציא עיתון בחול המועד?

חיך ר' שלמה זלמן ואמר: בכלל לא נכנסתי לנידון ההלכתי הזה, פשוט בחג צריך להיות שמח ואסור להיות עצוב, וכשקוראים עיתון זה מכנים למתח ולעצבות, מספרים שם על תאונות דרכים, על הרוגים, השם ירחם, למה שנהיה עצובים?

אמר לי אדם: שבימי המלחמה, הוא צפה בשידורי הטלוויזיה, והוא אומר לי: תשמע, דפקו לנו את הראש, משדרים את אותו סרטון, את אותו דבר כמה פעמים, פשוט חופרים עם זה, ובתת מודע זה נראה לך כאילו זה קרה עשרות פעמים, וזה מכנים לך פחד כפול.

והוא אמר לי שהוא מתחבר לחדשות רק פעמיים ביום, לא יותר מזה.

אני אומר גם אם אחד מעניין אותו, החדשות, ישנה אפשרות להיכנס לזה, וישנה אפשרות לקרוא את זה מלמעלה, מלמעלה איכשהו זה עוד

והוא ישמח אם היא תחרוג ממנהגה
ותשלח קצת יותר מהרגיל.

הוא חיכה כמו ילד טוב למעטפה
שתגיע, ובלבו כבר דמיין מה הוא
יעשה עם הכסף שישאר לו אחרי
שהוא יכסה מזה את כל החתונה
וההתחייבויות.

אבל דמיונות לחוד ומציאות לחוד,
אחרי תקופה, המעטפה הגיעה והוא
בדחילו ורחימו עוד שניה מתעלף,
הולך ופותח את המעטפה, וואי, וואי,
אולי כבר אתקשר למפעל של מסלה
שיתקינו לי כבר את עמדת הטעינה,
אני אוטוטו הולך להוריד פה כמה
טסלות...

הוא פותח את המעטפה ומסתכל בצ'ק,
ו...חשכו עיניו, הכסף בקושי כיסה לו
את אולם האירועים, מה הוא יעשה עם
כל שאר הכסף שהוא התחייב? הוא
למד על בשרו "אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה", יש
מסכירים: "אל תבטחו בנדיבים",
שאדם שיש לו כסף, קשה לו להתנתק
ממנו, כי הוא מרגיש שהוא עבד קשה

הדודה מאמריקה!!!

"נִיעַמַד פִּינְחָס נִיפְלָל נִתְעַצֵר
הַמְגֵפָה" [תהילים ק"ו ל']

חז"ל מלמדים אותנו: שהדבר שבסוף
עצר את המגיפה, זו היתה תפילתו של
פנחס, וזה לא סוד שתפילה פותחת
שערים נעולים, וגם במקום שנראה
ש"נו צ'אנס" [אין אפשרות] התפילה
משנה הכל.

סיפר ראש ישיבת "אור החיים" הרב
ראובן אלבו שליט"א ששמע מהרב
שמואל הומינר זצ"ל שסיפר: על חבר
שלו שהיה מתמודד כמו כולם עם
קשיי פרנסה, והיתה לו איזה דודה
מחז"ל שמדי פעם היתה שולחת לו
תמיכה כספית, והוא "בנה" עליה,
שבבוא היום, כאשר הוא יחתן את
ביתו, הוא יבקש מהדודה הזו שתשלח
לו איזו סט"פה [חבילת שטרות]
וההרגשה הזו הרגיעה אותו.

לאחר תקופה, הוא אירס את ביתו, ואף
התחייב סכום טוב, ובמקביל, הוא
הודיע לדודה שהוא אירס את ביתו

הגיעה ושאלה: מה קרה???? ענה לה: תראי, הוא הראה לה את הצ'ק שהדודה כתבה, סכום שמכסה לה את כל ההוצאות, ומשאיר להם עוד עודף מכובד...

והמדהים, שמתתי כל זה בא, רק כשהוא לא ביקש ממנה כלום, אלא רק הודיע לה.

הוא שאל את הרב הומינר: למה בהתחלה הוא קיבל ממנה ממש מעט, ועכשיו הוא לא ציפה וקיבל כזה הרבה???? מה הפשט בזה???? ענה לו הרב: בפעם הראשונה, כאשר סמכת על הדודה, קיבלת בטיך... אבל בפעם השניה, סמכת על בורא עולם ולכן הסתדרת כמו שצריך.

כדי להשיג אותו, ולכן קשה לו להוציא ולתת.

אבל "בבן אדם שאין לו" אבל אדם שאין לו, הוא זה שיביא לך את התשועה... רק האנשים שאין להם, הם יודעים איך זה מרגיש להיכנס לאירוע עם קצת מזומנים, ולכן הם פותחים את הלב ונותנים.

לא היתה לו ברירה, הוא הלך וקיבץ נדבות מאנשים שיתנו ויעזרו לו, מכל מיני קופות ההכרח לא יגונה.

והנה, בחתונה הבאה של הבת שלו, אחרי שהוא כבר למד שאין לנו על מי לסמוך אלא רק על אבינו שבשמיים, הוא התחייב והתפלל לבורא עולם שיעזור לו, ואמר לעצמו בסוף אחרי כל התפילות, אולי אודיע גם לדודה הזו, אם היא תרצה שתשלח, אם זה לא יועיל זה לא יזיק.

אחרי תקופה, הוא מקבל מכתב מהדודה, הוא הסתכל בצ'ק שצורף וצעק: יואווו, אני לא מאמין!!! אשתו

בין המיצרים

ענה לו הרב תשובה: שבאבלות יש שני עניינים, יש את העניין שאנחנו אבלים על חסרונו של הנפטר שהלך מאיתנו, על כך שהוא לא איתנו, והעניין הזה אחרי תקופה משתכח מהלב, כיון שסוף סוף העולם ממשיך כמו שאומרים: איתו ובלעדיו.

אבל יש את העניין השני באבילות: שאבלים על מה שהפסדנו, על מה שהיינו מקבלים ממנו והיום אין לנו את זה, וזה שייך גם אחרי שנים, כיון שבכל פעם שאנחנו נתקלים במצב מסויים שהוא היה יכול לעזור בו, זה פוגש בנו שוב, האבלות במקרה כזה, היא לא על הנפטר אלא עלינו, כמה אנחנו חסרים, וככל שעובר הזמן, החסר הולך ונהיה יותר גדול.

אמר לו ר' צבי: אני איבדתי מורה דרך, וזה פוגש אותי כל פעם שאני נתקל במבוי סתום, זה צף לי שאיבדתי אותו, ואם הוא היה היום, איי איי איי.

משל לעשיר שתמך במשפחה כל חודש, ואחרי שנים שהם התרגלו כל חודש לקבל ממנו משכורת מכובדת,

אנחנו בפתחם של ימי "בין המצרים", וכידוע, אלו ימים שצריכים זהירות רבה בין אדם לחבירו, כיון שבית המקדש נחרב בעוון שנאת חנם, וזה דבר שצריך להבין, הרי בית המקדש נחרב לפני אלפי שנים, ויש מושג באבלות "אבלות ישנה" ולמה פה באבלות הזו אנחנו עדיין ממשיכים לנהוג מנהגי אבלות???

מה יש באבלות הזו, שהיא שונה מכל אבלות אחרת, שלא נדע???

הגה"צ ר' ירוחם ממיר זצ"ל ראה את הרב צבי ברוידא בוכה על פטירת רבו ה"סבא מקלם", וזה היה נראה לו מוזר, כיון שעברו הרבה שנים מהפטירה של ה"סבא מקלם".

הוא שאל אותו: הרב, חז"ל אומרים גזירה על המת שישתכח מהלב, ופה שנים אחרי הפטירה, והרב עדיין בוכה על אובדנו???

אחרי שהם היו מנקים את עצמם על ידי קרבן וחרטה.

הדביקות בבורא עולם זה היה משהו אחר לגמרי, ולכן בכל נסיון זה פוגש אותנו האובדן הזה של בית המקדש, וככל שעובר הזמן והמצב ירוד יותר, האבלות מתעצמת, כמה, עד כמה הפסדנו.

מה עושה סוחר שפתחו מולו חנות מתחרה???

בימים אלו, אנחנו מתאבלים על חורבן בית המקדש, חז"ל מגלים לנו שסיבת החורבן היא בגלל שנאת חנם, "אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים" [גיטין נ"ו].

אפילו שהיו להם תורה מצוות, אבל הם היו מנותקים אחד מהשני, ובגלל שנאת חנם הזו נחרב בית המקדש.

ואם אנחנו רוצים לתקן את אותו דבר, זה רק על ידי אהבת חנם, על ידי עין

אותו עשיר נפטר, כמוכן שהיה להם צער גדול על האובדן שלו, אבל היה להם עדיין רזרבות מהכסף שהם חסכו.

אך ככל שעברו השנים והרזרבות הלכו ונגמרו, הם כל פעם היו נזכרים ואמרים "אח'סרא, איפה הימים של פעם שהעשיר היה עוזר לנו".

כיון שהאבלות שלהם היא גם על העזרה שלו, לכן, ככל שעבר הזמן הקושי היה הרבה יותר גדול.

כשאנחנו באים להסביר את האבלות על בית המקדש, אם אדם חושב שאנחנו מתאבלים רק על העניין הטכני, אז באמת לא מובן למה לא נרגעים, למה אפילו אחרי אלפי שנים אנחנו עדיין מתאבלים.

האבלות על חורבן הבית, זה על כל המצב הרוחני שנהיה "פ'סרה" [גרוע] והולך ומידרדר מיום ליום, ה' ישמור ויציל, ולכן זה פוגש אותנו כל יום, כיון שבזמן בית המקדש הכל היה נראה אחרת, אנשים לא היו הולכים לישון עם חטא, הם היו הולכים לישון רק

הרב בירך אותנו, ואחרי תקופה הוא חזר לרב ואמר לרב: הרב, אני ברוך השם לא מפריע לי שאני רואה שנכנסים אליו הרבה אנשים, ויש לו פרנסה בשפע.

אבל אני רוצה שהרב יברך אותי, שאשמח שהוא מצליח, שבכל פעם שאראה מישהו נכנס לחנות שלו, אשמח כאילו הוא נכנס לחנות שלי, לדרגה הזו עדיין לא הגעת... הרב התפעל ממנו, וברך אותו שיזכה לשמוח בהצלחת המתחרה.

שימו לב טוב!!! שימו לב למילים!!!
תחזיקו חזק שלא תפלו בסיבובים...

אותו ר' דוד זלצר חוץ מהברכה שהוא ראה בעסקיו, בורא עולם ראה את העין טובה שלו, ואת השמחה בהצלחת השני ונתן לו חתן את "בעל יסוד העבודה".

אם אתה עם עין טובה, חוץ מהשפע שתקבל בעולם הזה, יש בדרך עוד הרבה קופונים...

טובה, לשמוח בהצלחה של השני, רק כך נחיש את הגאולה.

והאמת, ברגע שאדם שמח בהצלחה של חברו, הוא מביא על עצמו סייעתא דשמיא, ואני לא מדבר על עולם הבא, אני מדבר על העולם הזה, שכאן הוא יראה שפע ונחת, וכמובן, שזה חוץ מהשכר ששמור לו לעולם הבא.

לפני שנים, סוחר יהודי בשם ר' דוד זלצר פנה לרבי ממלעכוויץ וסיפר לו שיש סוחר יהודי שפתח חנות ברחוב שלו, מולו ומוכר את אותה הסחורה.

ואני יודע הרב, שפרנסה זה משמיי, ואין לי שום לחץ מזה, כיון שאני יודע שמה שנגזר שיגיע לי, זה יגיע לי גם אם אשב רגל על רגל עם איים קפה ביד...

נו, אז מה הבעיה???? שאל הרב.

הרב, אני רוצה שהרב יברך אותי, שלא יפריע לי שאראה שהוא מצליח, שאצליח להוריד את הידיעה שהכל מאתו, להרגשה בפועל.

צרוך פורטה!!!

בשביל להיות איש טוב, לפעמים נדרשת חשיבה יצירתית, כדי שהטובה שאגרום לשני לא תבייש אותנו, החלטת להעניק לשני, לא משנה מה תביא לו, העיקר שתביא לו את זה בדרך מכובדת שלא תבייש אותנו, איך?? אם תחשוב ותנסה למצוא פתרון, אני בטוח שתמצא.

והדאגה הזו לבושה של השני, היא לא פחות חשובה ממעשה הנתינה עצמו, הופם... טעיתי, לא רק שהיא לא פחות חשובה, אלא היא יותר חשובה מהנתינה, הגמרא אומרת: "הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות והמפייסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות".

דוגמא למחשבה על השני, באחד מבתי הכנסת, היתה תורנות בין שני קוראים בתורה, ששבת אחת ראובן קורא ובשבת השניה שמעון, לפעמים, כשאחד מהם לא היה באיזור בתורנות שלו, הם החליפו ביניהם, וכך הם הסתדרו במשך שנים.

שבת אחת, ראובן היה אמור לקרוא בתורה, אלא, שכנראה הוא פייט בשולחן בערב שבת יותר מידי, הוא לא שמר על הקול שלו ונהיה צרוך, הוא חשב שאחרי שהוא ינוח זה יעבור לו, וכידוע, שחוסר שינה גורם לצרידות במיתרי הקול.

למחרת, הוא הגיע לבית הכנסת, וכבר לפני התפילה, הוא ניגש לשמעון ואמר לו: תשמע, אני נהייתי צרוך מאתמול בלילה, משהו שלא תכננתי.

הכנתי את הפרשה, אבל הקול שלי לא בכושר... ואני מבקש אם תוכל להחליף אותי לקרוא בתורה, ואם תרצה אני אסמן לך את טעמי המקרא.

שמעון, ראה את חוסר האונים של ראובן והבין שאין הרבה ברירה ואמר לו: תשמע, לא התכוננתי לפרשה הזו כמו שצריך, אבל אתה יודע, אני קורא בתורה כבר שנים, אני זוכר מפעמים קודמות, אבל עדיין אצטרך לחזור לפני הקריאה, וכמובן, שתסמן לי את טעמי המקרא, כיון שזו התראה מהרגע להרגע.

הוא פנה לשמעון ידידו אם הוא יכול להחליף אותו, כמובן ששמעון הסכים וקרא ממש יפה.

בסיום התפילה, פנה שמעון לראובן: הרי באת אלי לפני התפילה, שאלת אותי והסכמתי לך, אז למה עשית את זה בצורה הזו שכולם ישמעו שאתה צרוד ואתה מבקש ממני???

ענה לו ראובן: אני יודע שמגיעה השבת של התורנות שלך לקרוא אתה מכין טוב, ועכשיו, שאני הכנתי ואני לא יכול לקרוא, אז כשאתה תקרא אנשים לא ידעו שקיבלת את ההודעה לקרוא רק מהיום בבוקר, ולכן אם תהיה לך טעות או משהו בסגנון, הם יתקנו אותך ולא יבינו למה לא התכוננת כמו שצריך, ועלול להיות חילול השם, ויגידו שלא התכוננת כמו שצריך.

לכן אמרתי לעצמי, שבתור פתרון לעניין, אני אעלה ואנסה לקרוא בתורה, ואז כולם ישמעו שאני צרוד ויראו שאני מבקש ממך ברגע האחרון, וכך יבינו שלא היה לך מספיק זמן כדי להכין.

ראובן היה רגוע ששמעון יעלה ויקרא במקומו, והוא כבר ראה את שמעון לוקח את תיקון הקוראים לידו, ומתחיל לעבור איכשהו על הפרשה, כנראה עד שהחזן יתחיל בחזרה.

הם הגיעו לקריאת התורה, שמעון התכונן לעלות לספר תורה כדי לקרוא בו, והנה הוא רואה את ראובן ניגש לקרוא, הוא אומר לעצמו, מה הקטע שלו, הרי הוא דיבר איתי שהוא צרוד ואני אקרא במקומו, וכבר התחלתי לעבור על הפרשה.

טוב, כנראה שנעלמה לו הצרידות תוך כדי התפילה, מעניין, כי בבוקר הוא היה נשמע על מצב שקט... מוזל שלא ניגשתי לקריאה של ספר התורה, שראובן לא יתבייש ממני, ממה שהוא אמר לי בבוקר.

הכהן עלה, ואיך שראובן התחיל לקרוא, התברר שהוא צרוד פורטה... משהו רציני שבקושי הוא יכל לדבר, האנשים התביישו בשבילן, אבל היה נראה שיש פה משהו מעבר, ראובן ניסה לקרוא עם הצרידות ולא יכל,

התלמיד חכם באופן מכובד, כדי שלא כל העולם יראה, וכמובן, שהוא לא מצלם ומתעד את הנתינה ולא מעלה את זה לרשתות החברתיות ומראה לכל העולם שהוא נתן.

נתת, כל הכבוד!!! תעשה את זה בצורה מכבדת.

השבוע, שמעתי וורט: מה פירוש "ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם"??
שאנחנו לוחצים יד למישהו, שלא נרגיש את הבשר שלו... שתהיה מעטפה באמצע 😊 😊.

עשית לי טובה והסכמת לקרוא במקומי, ואני מודה לך על זה, ולכן לא רציתי שיהיו לך בזיונות מזה. גם שעושים חסד לשני, צריך לחשוב איך אני גורם שהשני לא יתבייש.

יש כאלה שמעוניינים לתמוך בתלמידי חכמים, ברוך השם, רוב הציבור מבינים שתלמידי חכמים זה קמיע, וכל אחד צריך שתהיה לו זכות בזה, ומצוי הרבה, שגם באופן פרטי אנשים מוזילים מכספם וזהבם למען לומדי התורה, ולא צריך לטוס לאוגנדה כדי למצוא תלמידי חכמים, תפקח את העיניים ותראה שיש בסביבתך, ויצא לי לראות כמה פעמים אדם שתומך תורה, איך הוא מקפל את השטר לחתיכה קטנה ולוחץ את היד של

לשותפות לפעילות העמותה.

הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ.

כולל ערב שעתו חפץ בפריסה ארצית.

כולל יום שישי.

עזרה וסיוע לנזקקים

עמותת "מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447
לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס תחת השם "מקשיבים לקולך"
להקמת הוראת קבע בנקאית קוד מוסד 56641
לשותפות דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלווחה 2417

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'
לזיווג הגון יובל הרשקוביץ בן בלהה הי"ו
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום.
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'
לזיווג הגון רפאל בן אסתר הי"ו
רמי וגבריאל לוי הי"ו לזש"ק
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אביחי בן דינה הי"ו

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
משפחת אדרי הי"ו
דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו
לינוי בת שירה תחי' הראל מאיר בן לינוי נ"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'
סולטנה מלכה בת עישה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו להצלחה בתורה ויראת שמיים.

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
לזיווג הגון מיכאל בן אסתר הי"ו שרה בת אסתר תחי'
יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהילדים
ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
יעקב דוקרקר בן שרה ויחזקאל ז"ל
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
ניסים מזוז בן תראכי ז"ל

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
עליזה מועלם בת סימי ע"ה
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
דוד [דויקו] אדרי בן חנינה חנה ז"ל
יצחק יחיא בן סעדה ז"ל

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
ובן יהי רצון ונאמר אמן.

מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות, לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, לע"נ.
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם.
יש עשרות פניות מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ.

כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה [מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

חייגו כעת 052-7654865

נקודות "מקשיכים" ברחבי הארץ

קרית ספר

הרה"ג אהרון צבי יעקבזון
שליט"א מג"ש דף היומי בכולל
נחלת משה 08-974-1357

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

נתיבות

מערב נתיבות
054-625-6939

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלהן משפחת הרב פריץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

בית שמש

רמה א'
054-843-3859

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז
054-488-5622

העיר שלך!

מקום זה יכול להיות
שלך

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 052-7654865